

Sådanne minimumsstandarder er til gavn for både offentlige myndigheder og deres aftaleparter ved at sikre en vis ensartethed i det offentliges betalingsforvaltning. Det forhold, at der netop kun er tale om minimumsregler, indebærer, at der fortsat i vidt omfang vil være mulighed for at indrette og tilpasse betalingsforvaltningen til forholdene og behovene hos den enkelte myndighed. Med reglerne tilsigtes på ingen måde et indgreb i det kommunale selvstyre.

Minimumsstandarderne kan f.eks. bestå i:

- elektronisk ordreafgivelse
- automatisk parring af ordreafgivelse/sagsnummer o.lign. og betaling
- automatisk bogføring (herunder automatisk fremfindelse af kontostreng for betalingen)
- elektronisk modtagelse af information og automatisk parring med betaling
- elektronisk og automatisk advisering om manglende betaling
- elektronisk og automatisk forslag til rykkerskrivelse
- rammerne for sikker elektronisk anvisning og attestation, der lever op til de revisionsmæssige krav og regnskabsregler

Kravene gælder også betalinger mellem offentlige myndigheder.

Bestemmelsen indebærer ikke krav om, at borgere eller virksomheder skal kunne afvikle betalinger og information elektronisk. Der er i dag (markeds)løsninger, hvor den papirbårne faktura kan omdannes til og videreformidles i elektronisk form. Som følge heraf er det muligt på den ene side at tilbyde samme service til borgere og virksomheder med tilbud om såvel papirbåren som elektronisk afvikling og på den anden side samtidig at opnå elektronisk indgang til den offentlige myndighed.

Som eksempel på typiske betalingsafviklinger, der omfattes af retningslinierne kan nævnes:

– leverandørbetalinger

Retningslinierne kan i forhold til leverandørbetalinger indebære, at fakturaen modtages elektronisk i ét af den offentlige myndighed læseligt format med angivelse af det af myndigheden oplyste indkøbsordrenummer og kontostreng. Det indebærer, at parring med ordreafgivelse samt bogføring kan ske automatisk. De nævnte krav kan gøres til et betalingskrav. Mindre betalinger kan fritages.

– borgerens og virksomhedens til- og afmeldinger til offentlige tilbud

Retningslinierne kan i forhold til offentlige tilbud – f.eks. kulturelle tilbud - indebære krav om, at den of-

fentlige håndtering af til- eller afmeldingen af elever m.v. gennemføres automatisk og elektronisk, og i øvrigt skal kunne parres med betalingen automatisk. Der er i dag mulighed herfor ved f.eks. giroløsninger.

– tilknyttet information

Retningslinierne kan betyde, at den enkelte offentlige myndighed skal modtage information tilknyttet betalingen elektronisk og automatisk, og i øvrigt sikre automatisk parring med betalingen.

Hjemlen til finansministeren bryder med en lang tradition, hvor det har været en del af den enkelte myndigheds egen forvaltningsopgave at realisere denne type af effektivisering, eventuelt suppleret af generelle rammebeskrivelser.

Når den traditionelle tilgang ikke vurderes at være hensigtsmæssig, skyldes det følgende forhold: For det første sker fremskridtet i et langsomt tempo. For det andet kan der forekomme en række barrierer i form af kultur og traditioner. Endelig kan det som følge af mangel på stordriftsfordele (eller mangel på kritisk masse internt hos de enkelte myndigheder) være vanskeligt specielt for mindre institutioner at opnå disse gevinster alene.

Samlet set er det næppe hensigtsmæssigt at lade det være op til den enkelte myndigheds egen forvaltning at realisere denne type af effektivisering.

Det er den foreløbige vurdering, at en offentligretlig regulering med krav om elektronisk betalingsforvaltning med færrest mulige manuelle processer er det mest hensigtsmæssige instrument.

3.2. Betalingskrav

Hvis en kreditor ikke opfylder finansministerens opstillede retningslinier for effektiv betalingsafvikling, foreslås det, at offentlige myndigheder kan udskyde betaling, indtil betingelserne er opfyldt. Bestemmelsen foreslås kun at gælde nye og hermed ikke allerede indgåede aftaler.

En sådan adgang for offentlige myndigheder kan få betydning i forhold til f.eks. leverandører, som ikke fremsender faktura på en måde, der sikrer elektronisk modtagelse hos det offentlige. I stedet for ekstra administrative omkostninger ved en manuel håndtering kan en offentlig myndighed nu udskyde betalingen, indtil fakturaen er elektronisk modtaget.

De nærmere krav til betaling foreslås udformet i regler fastsat af finansministeren. Reglerne skal kun gælde direkte over for kreditorer, som offentlige myndigheder på privatretligt grundlag har indgået aftale med. Der kan således ikke i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om det offentliges udbetalinger af pengebeløb, som udspringer af forvaltningsakter m.v.